Abígajil

Původ materiálu
Petr Pivoňka
Pořadí v lekci
22

Téma

Co všechno tvoří krásu člověka, zde konkrétně ženy? Není jen vnější, ale i vnitřní krása.

Cíle

- Předškolní děti: Je dobré se rozdělit.
- Mladší školní děti: Nedej se přemoci zlem, přemáhej zlo dobrem – tak smýšlela a jednala Abígajil.
- Starší školní věk: Nejsou jen čistě mužské a ženské vlastnosti a projevy. Abígajil byla žena prozíravá, rozhodná, odvážná, bohabojná. Chceme se jí podobat?

Pro učitele

Biblický text: 1S 25,1–42

Výkladové poznámky

Samuelova smrt navenek způsobila zřejmě chvilkové sjednocení Izraelců, když se všichni významní (možná včetně Davida) sešli na jeho pohřbu. Zároveň ale znamenala smrt soudce a Hospodinova proroka, duchovní autority, znejistění, destabilizaci poměrů. O to větší, že na Saulovo kralování se spoléhat nedalo. To se zřejmě odráží v bláznivě agresivní reakci Nábala (v. 10–11).

David se svou šestisetčlennou družinou proto před Saulem opět ustupuje na jih až do Páranské stepi.

Maon znamená „doupě“ a leží na judském pomezí, asi v polovině západního břehu Mrtvého moře.

Karmel – kopec u Maonu, tedy jiný Karmel, než na kterém zápasil Elijáš s Baálovými proroky.

Nábal znamená „Bloud/Blázen“, ve Starém zákoně i ve významu „bezbožník“ – viz Ž 14,1 a Ž 53,2: Bloud si v srdci říká: „Bůh tu není“ – a Nábal skutečně reaguje a jedná jako blázen, jako by Boha nebylo, kazí, na co sáhne, nic dobrého neudělá. Důsledkem jména, které reprezentuje, je jen konflikt, smutek a zmar.

Abígajil, Nábalova žena, je ve všem jeho protikladem. Žena krásná nejen vzhledem. Také bystrostí, rozhodností k dobrému, ke smíření, prozíravostí ve víře. Její jméno znamená „Zdrojem mé radosti je Otec“ nebo „Otcova radost“. Otcem se myslí Bůh. Živý, činný Bůh je zdrojem její radosti i jejího jednání. Hrozbu, smutek a zmar proměňuje v jásavou radost, když příběh vyúsťuje ve svatbu s Davidem.

Střižba ovcí končívala slavností, ke které byli zváni i hosté. Proto vyslal David své posly s přáním pokoje a prosbou o potravinovou pomoc.

Davidovi mládenci (viz 1 S 22,2); *Davidovi muži… vykonávali občas neobjednanou ostrahu „výkonných usedlostí“, za což vymáhali náhradu v podobě proviantu nebo dočasného úkrytu.* (M. Balabán: Jímavé portréty biblických žen, Kalich 2021, str. 136). Ti, které David vyslal k Nábalovi, ale dokládali, že jejich ochrana jeho stád byla mírumilovná a nestála ho žádnou újmu. Přišli s přáním pokoje a očekáváním obdobné vstřícnosti.

Nábalovo agresivní odmítnutí dokumentuje význam jeho jména a životního postoje, přes všechno jeho bohatství v důsledcích tragického.

Jeden z mládenců – služebníků Nábalových – jeho role je v příběhu překvapivě důležitá i otevřenost s jakou svou paní oslovuje (Nábala nazývá ničemou, se kterým se nedá mluvit – a to je fakt) – připomíná význam „maličkých“ v jiných biblických příbězích až po Ježíšovy učedníky a „maličké“ víry – nejednou takových zdánlivě bezvýznamných jedinců Hospodin užívá.

Abígajilina rozhodnost a prozíravost je v protikladu k Nábalově destruktivitě zřejmě projevem jejího životního přístupu a víry v živého Boha, který „tu je“.

Močící na stěnu. Nejde patrně o muže ani o psy; z hebrejského znění jde spíš o kněze, kteří Nábalovi zprostředkovávali věštbu. Znamenalo by to, že David nechtěl vybít Nábalovu rodinu/rod do posledního muže či psa, ale znemožnit jeho soukromé kněze a falešné náboženské praktiky.

Abigajil se pokořila a vzala vinu svého muže na sebe a označuje Nábala za ničemu.

Abígajil ukazuje Davidovi, že Hospodin zabránil, aby se dopustil krveprolití.

Darovaný proviant nazývá požehnáním.

Abígajil oslovuje Davida jako spjatého s Hospodinem – v bojích i v budoucnosti požehnaného krále Izraele – požehnáním bude i to, že si nebude muset vyčítat zbytečné krveprolití.

Abígajil dokázala hrozivou situaci proměnit v požehnání – svou rozvahou, rozhodností (postavit se jednoznačně na stranu Davida, a ne svého bláznivého muže), štědrou vstřícností, pokorou, odvahou, prozíravostí víry. *Být správnou manželkou neznamená vždy souhlasit, jsou chvíle, kdy žena musí se svým mužem statečně nesouhlasit... Nesouhlasem může žena zachránit čest a dobré jméno svého muže* (M. Balabán: Jímavé portréty biblických žen, Kalich 2021, str. 138).

David její vstřícnost přijal jako poselství od Hospodina.

Nábal měl mezitím doma hody jako nějaký král. Bláznivě si hrál na krále, když předem pravého krále urazil a arogantně odmítl.

Ztuhl jako kámen – dopad mrtvice; může ale taky znamenat, že zkameněl celý jako bylo kamenné jeho srdce.

Po deseti dnech Hospodin Nábala tvrdě zasáhl, takže zemřel. Nemůže být v pozadí náznak, že dostal ještě šanci, aby se kál? Ale on byl spíš i těch posledních 10 dní bloudsky zatvrzelý, takže přišla od Hospodina druhá mrtvice, které podlehl.

David děkuje Hospodinu, že rozhodl spor… Naplňují se tak slova Abígajilina, David v tom vidí milost, že přenechal soud Hospodinu (viz Ř 12,19).

Na Davidův vzkaz, že si chce vzít Abígajil za ženu, reaguje Abígajil nápadně poníženě (v. 41). Abigajil zůstává pokornou před Davidem a jeho služebníky i jako Davidova budoucí manželka. Dává tím najevo, že její úcta před pomazaným Božím králem byla opravdová, nejen vypočítavá v kritické situaci. Nevyužila svou krásu a Davidův zájem k povýšení sebe, naopak chce být poníženou služebnicí i jako královna. Podobá se v tom Ježíši Kristu (umývání nohou učedníkům).

Davidovo víceženství nebylo v té době něco nenormálního, ale netřeba zdůrazňovat.

Úskalí

Byly Davidův hněv a pomsta přiměřené? Vlastně ano, vzhledem k agresivní a ponižující reakci Nábala vůči těm, kteří chránili jeho stáda před opravdovými loupežníky, a přišli pokojně žádat o potravinovou pomoc z jeho hojnosti. Navíc Nábal Davida bláznivě urazil.

Může se zdát, že Abígajil svým důvtipem myslela především na svou záchranu a záchranu svého majetku, a že proto Davidovi pochlebovala, že její dary a řeči byly zištné – ale tak to nemá vyznít. Abígajil prozíravě dělala to, co mohla, aby zabránila krveprolití a drastickým důsledkům arogance blouda, který byl jejím manželem. Z toho, co následně říká Davidovi, navíc jasně vyznívá, že myslí na jeho svědomí, čest a královskou budoucnost.

Nebyla Abígajil přece jen ke svému muži Nábalovi krutá, když mu to oznámila až ráno?
Ne. Copak se dá s opilým blbem mluvit tak, aby něco pochopil?

Po deseti dnech Hospodin Nábala tvrdě zasáhl, takže zemřel. Netřeba dětem říkat přímo takto. Ale chápejme to ve smyslu víry, že Hospodin je spravedlivým soudcem a pánem lidského života.

Pro děti

Předškoláci

Motivační rozhovor

Děti, umíte se o něco rozdělit?

Představte si, že byste doma měli nějakou slavnost. Třeba by nějaký kluk měl narozeniny (říkejme mu Honzík). Dostal krásné dárky. A teď jsou s jeho sestrou Aničkou a dalšími pozvanými dětmi na zahradě a pochutnávají si na dortu a dalších dobrotách. A najednou si všimnou, že se na ně skrze plot dívá takový zvláštní kluk. Je starší, větší a silnější. Často se potuluje kolem jejich zahrady, jako by ani sám neměl svůj domov a byl pořád někde venku. Jde z něj trochu strach. Ale chová se klidně a mile, a najednou povídá: „Dáš mi, Honzíku, taky kousek z toho dortu, a z těch dobrot? Víš, mám vlastně trochu hlad.“ A teď si představte, co Honzík udělal a řekl. Naštvaně tomu klukovi říká: „To tak! Takovému jako jsi ty, nic nedám. Běž pryč. Je to moje a pro mé pozvané kamarády!“ Co vy na to, děti? Nezachoval se Honzík škaredě a hloupě? Co teď z toho bude? Nemá Honzík čekat, že ho ten kluk třeba někde zbije, když ho tak škaredě odmítl a ponížil? Ještě, že se ozvala moudře jeho sestra Anička. „Neposlouchej ho. Pojď a vem si něco.“ A ten kluk na to slyšel. Líbilo se mu to, co mu Anička řekla a že na něj myslela.“ Honzík si mezi tím odběhl hrát se svými kamarády a hrozně vyváděli, jako pominutí. Jako by se ho to netýkalo. Vůbec netušil, čemu Anička zabránila. Ale tomu klukovi se Anička začala líbit. Byla nejen hezká, ale taky hodná a chytrá.

Taky se vám, děti, líbí, jak se Anička zachovala?

V Bibli je podobný příběh. Krátce si ho ještě povíme tady s těmi postavičkami (biblické postavy nebo flanelograf; nebo si můžete na začátku vyrobit jednoduché postavičky Nábala, Abígajil, Davida a Nábalova sluhy – z papíru, špejlí… Jsou-li mezi dětmi i nějaké starší, mohou učiteli pomoci hrát s postavičkami).

David ještě nežil jako král na hradě. Ale ani doma nemohl být. Musel se skrývat se svými druhy před králem Saulem. Protože ten Davidovi záviděl, že je oblíbený, a neměl ho rád. Tak se David se svou družinou toulali a skrývali na různých místech a často měli hlad. Občas nějakému hospodáři hlídali stáda ovcí za trochu jídla. Jedním z nich byl Nábal. Jeho jméno znamená „blázen“. A Nábal se opravdu choval jak blázen. Však o tom hned uslyšíte. Nábal právě ostříhal ovečky, a to si pak vždycky udělal hostinu, aby to se svými kamarády oslavil. David se to dozvěděl a poslal k němu své kamarády s pozdravem a prosbou: „Dej nám, prosíme, něco k jídlu z té hostiny. Však víš, že jsme ti dobře hlídali stáda.“ Ale Nábal se rozkřikl: „To tak. Nic vám nedám! Jděte pryč. A co je ten váš David zač? Nějaký loupežník, který utekl od krále Saula, kterému měl sloužit?“ No, není ten Nábal blázen? Když se to David dozvěděl, cítil se uražený a chystal se mu pomstít.

Moc špatně to vypadalo s Nábalem. Kdyby v tu chvíli nezasáhla jeho žena Abígajil. Dozvěděla se, co ten její bláznivý manžel způsobil, a hned poslala své služebníky s pořádnou porcí dobrého jídla: „Běžte napřed a doneste to Davidovi. Já přijdu za vámi.“ Nábalovi nic neřekla. Však by to ještě víc pokazil a ani ho to nezajímalo. Zanedlouho se Abígajil a David setkali. Abígajil se před ním sklonila a řekla: „Můj muž je blázen, ale je to má vina. Přijmi tenhle dar. A vzdej se té pomsty. Vždyť by tě později mrzelo, že ses dopustil násilí. Věřím, že budeš dobrým Božím králem po Saulovi. Pak si na mě vzpomeň, prosím.“

Davidovi se Abígajil líbila. Byla krásná. A navíc moudrá. Vždyť měla pravdu v tom, co řekla. „Děkuju, Pane Bože, že jsi mi ji poslal do cesty,“ řekl David. A Abígajile řekl: „Tvůj muž má štěstí. Kdybys nepřišla, špatně by to s ním dopadlo. Teď běž pokojně domů.“

Co se dělo, když dorazila domů? Nábal byl úplně opilý a choval se jako blázen. Nedalo se s ním mluvit. Tak mu všechno řekla až ráno. Když to uslyšel, padnul k zemi jako kámen a bylo po něm. Děti, copak si za takový konec nemohl sám?

Když se to dozvěděl David, viděl za tím spravedlnost Pána Boha a byl rád, že se Nábalovi nepomstil sám. Abígajil měla pravdu. A protože se mu moc líbila, počkal až bude po pohřbu a už nebude tak smutná, a pak si ji vzal za manželku. A Abígajil byla taky ráda s Davidem. Kdopak by nechtěl takovou krásnou a moudrou manželku?

Rozhovor na závěr:

- Děti, jaká byla Abígajil? …
- Chtěly byste být jako ona?

Pomůcky: Biblické figurky, flanelograf, papír, špejle, lepidlo, vata… na výrobu vlastních postaviček.

Mladší školní děti

Motivační rozhovor

Děti, víte, kdo je to bloud? (…velbloud) Bloud je ten, kdo sešel z cesty a bloudí. Nevidí správně (německy *blind* = „slepý“) a říká nesmysly. Příbuzný blouda je blb/blbec, tedy původně ten, kdo blábolí, žvaní nesrozumitelné věci a nesmysly, a proto je hloupý.

Kdo je opakem takového blouda, blba? Člověk, který vidí správně, správně se orientuje, je vnímavý, prozíravý, a taky dobře, rozumně mluví. Moudrý.

Říká se, že nejhorší je narazit na blba. Možná se vám to už taky stalo. To může špatně dopadnout. Tak ten dnešní příběh bude o tom, jak David, budoucí král, narazil na takového blouda, zatvrzelého blba, a málem to špatně dopadlo. Kdyby se nesetkal s jeho moudrou ženou Abígajil.

Ještě, než si povíme, jak to bylo, rozdělím role: **vypravěč-učitel**, David, Davidovi služebníci, Nábal, Nábalův sluha, Abígajil (příp. možno spojit Davidovy služebníky a Nábalova sluhu). **Vyprávíme v rolích podle barev.**

David je v těžké situaci. Krále Saula štvala proti němu závist a nenávist. Sice Davida na chvíli přestal pronásledovat, ale David je už vším unavený. I jeho víra byla unavená. K tomu se musel postarat o svou družinu bojovníků. Už dlouho se s ním trmáceli po skalách a stepích. Byli taky hladoví a unavení.

A tak občas David s družinou nějakým hospodářům střežili stáda před různými lupiči. Za stravu a něco k pití. Jedním z nich byl bohatý hospodář jménem Nábal, to znamená „bloud“. Měl obrovská stáda a byl mega bohatý. Ale byl to obrovský, a navíc zlý blb. Jak mohl mít tak bystrou a krásnou manželku? Jmenovala se Abigajil (Otec jásá). A jak se ukázalo, byla nejen krásná, ale taky moudrá. Otec by nad ní jásal. I Bůh.

Jak to tedy bylo? Nábal zrovna ostříhal ovce a slavil, když se objevili Davidovi poslové s prosbou: „Pokoj tobě a celému tvému domu. Chránili jsme tvá stáda i tvé pastýře. Daří se ti moc dobře. Dej nám, prosíme, něco k jídlu z toho všeho, co máš.“

Ale Nábal začal křičet: „Kdo je David? Nějaký uprchlý otrok? A kdo jste vy? Vždyť vás ani neznám! Co byste chtěli?“ Nábal se nezapřel. Zareagoval jako skutečný blb. Jako zaslepený bloud.

Není divu, že když to David uslyšel, vyrazil se čtyřmi sty ozbrojenými muži k domu Nábala. Z toho nekouká nic dobrého.

Ale co se stalo mezitím? Jeden z Nábalových služebníků běžel za Abigajil, aby jí o všem pověděl. „A teď, paní, uvaž, co bys měla udělat. Vždyť se na nás všechny valí pohroma!“ Vida, jak může být nějaký obyčejný člověk odvážný a důležitý v kritické chvíli!

Abígajil byla žena nejen krásná, ale taky prozíravá a rozhodná. Úplný opak Nábala. Rychle zorganizovala velké množství jídla a pití, rozhodně nešetřila, naopak! Nechala to naložit na osly a poslala služebníky: „Jeďte s tím napřed k Davidovi. Já za vámi přijdu.“ Nábalovi nic neřekla, ještě by tuhle šanci zkazil. A vyrazila vstříc Davidovi.

David se svými vojáky mezitím přijížděl z druhé strany. A strašně to v něm vřelo. „Za dobrotu se mi odplatil zlem? Udělej to, Bože, za mě, jestli je do rána všechny nezničím!“ David byl už ze všeho tak unavený. A teď tohle? Cítil se strašně dotčený a uražený. Proto hrozilo, že vzdá to, kým je a má být. Že vzdá úsilí o pokoj a dopustí se strašného násilí. Může ho ještě něco zastavit?

Abigajil udělala něco nečekaného. Padla Davidovi k nohám a nejprve řekla: „Je to má vina, pane. Jsem tvá služebnice a mého muže Nábala neber vůbec vážně. Je to ničema a žije v bludu. Mrzí mě, že jsem tvé služebníky nepřijala já. Promiň mi. A tohle, co jsem vám poslala, přijměte pro posilu a jako požehnání.“

A pak řekla Davidovi něco, co ho muselo ještě víc překvapit a nečekaně povzbudit: „Uvaž. Bůh ti dnes zabránil prolít krev a vzít spravedlnost do svých rukou. Vím, že se snažíš žít spravedlivě. Bůh bude dál chránit tvůj život a dá, co ti přislíbil, že budeš králem nad Izraelem. A dá trvání tvému domu a rodu. A nebudeš mít výčitky ani následky z toho, že bys zbytečně prolil krev, aby sis pomohl. Až ti Hospodin prokáže všechno to dobro, vzpomeň si na svou služebnici.“ Abigajil byla nejen prozíravá, akční a celkově krásná žena. Stala se v pravou chvíli i Boží služebnicí a jeho poslem. Poznala, že ten unavený, hladový, dotčený a naštvaný David je vyvoleným Božím králem a že ho má povzbudit a ujistit. Tak byla úplným protikladem svého muže, blba Nábala.

David poznal, že je Bůh s ním. A že mu poslal Abigajil vstříc v pravou chvíli. Aby ho zadržel od zlého, ale taky povzbudil a ujistil. David to pochopil a řekl: „Požehnán buď Hospodin, i tvůj důvtip a požehnána buď ty sama. Díky za to, co jsi nám poskytla. Pokojně se vrať domů.“

Jenže, když se Abígajil vrátila domů, zjistila, že Nábal nepochopil vůbec nic. Klidně si zatím doma hodoval jako nějaký král! Byl opilý a v dobré náladě. Prostě opravdový blázen. Abigajil došlo, že mu nemá smysl v takovém stavu cokoli říkat. Tak mu to řekla až ráno, když vystřízlivěl. A jeho z toho ranila mrtvice. Ztuhl jako kámen. A za 10 dní zemřel. Možná ještě dostal možnost, aby si to nějak přebral a třeba toho litoval. Ale on zůstal až do smrti zatvrzelý bloud.

Když se to David dozvěděl, nejdřív poděkoval Bohu: „Požehnán buď Hospodin, že sám rozsoudil tenhle spor s Nábalem a že mně překazil zlý čin.“

A není divu, že si David takovou ženu chtěl vzít za manželku. Nejspíš ji přijal jako dar od Pána Boha. A Abígajil souhlasila. Se zvláštní pokorou, ale ráda.

A tak byla krásná svatba. Jak je to dobré, když se spojí takoví dva lidé jako David s Abigajil. Když se spojí krása s pokorou, bohabojnost s moudrostí. Když se spojí dva nejen navenek krásní lidé, kteří k sobě mají úctu, mají se rádi, a berou vážně Pána Boha.

Závěrečný rozhovor:

- Je něco, co si z tohoto příběhu můžete pro sebe vzít? Co si chcete zapamatovat?
- Text k zapamatování: *Nedej se přemoci zlem, ale přemáhej zlo dobrem.*
- Jak dobré je, když nám k tomu někdo takový jako Abigajil včas pomůže.
- Chtěli byste se jí podobat?

Pomůcky: Odpovídající počet textů s barevně rozlišenými řečmi jednotlivých postav příběhu.

Starší školní děti

Motivační rozhovor

Myslíte, že jsou nějaké mužské a nějaké ženské vlastnosti (projevy)? Jaké byste dokázali jmenovat?

Z dnešního příběhu si to můžeme ujasnit. Ale my dnes nebudeme tomu příběhu jen naslouchat. Vždycky vás zastavím otázkou (červeně) a vy navrhnete, jak to mohlo být dál. Budeme se tak trochu rozhodovat s postavami tohoto příběhu. A uvidíme, jak to dopadne. Tak pojďme na to. (Jsou-li přítomny i menší děti, můžeme vyprávět s postavičkami, flanelografem…).

David je v těžké situaci. Krále Saula štvala proti němu závist a nenávist. Sice Davida na chvíli přestal pronásledovat, ale David je už vším unavený. I jeho víra byla unavená. K tomu se musel postarat o svou družinu bojovníků. Dlouho se s ním trmáceli po skalách a stepích. Byli

taky hladoví a unavení.

A tak občas David s družinou nějakým hospodářům střežili stáda před různými lupiči. Za stravu a něco k pití. Jedním z nich byl bohatý hospodář jménem Nábal. *Co myslíte, že jeho jméno znamená?* Nábal měl obrovská stáda a byl velmi bohatý. Ale byl to obrovský, a navíc zlý blb. Jak mohl mít tak bystrou a krásnou manželku? Jmenovala se Abígajil. To znamená „zdrojem mé radosti je Otec“ – tedy Bůh. A opravdu se to v tomhle příběhu ukáže. Abígajil byla nejen krásná, ale taky brala vážně Pána Boha. Proto byla moudrá a odvážná. Tím dokázala zvrátit velkou hrozbu ve velikou radost.

Jak to tedy bylo? Nábal zrovna stříhal ovce, když se objevili Davidovi poslové s prosbou: „Pokoj tobě a celému tvému domu. Chránili jsme tvá stáda i tvé pastýře. Daří se ti moc dobře. Dej nám, prosíme, něco k jídlu z toho všeho, co máš.“

A co Nábal na to? Co myslíte, že řekl a udělal? Začal křičet: „Kdo je David? Nějaký uprchlý otrok? A kdo jste vy? Vždyť vás ani neznám! Co byste chtěli?“ Nábal se nezapřel. Zareagoval jako skutečný blb. Jako zaslepený bloud.

Jak myslíte, že zareaguje David, když mu tohle jeho poslové vyřídí?...
Se 400 vyzbrojenými muži vyrazil do domu Nábala. Z toho nekouká nic dobrého.

Jenže mezitím jeden z Nábalových služebníků běžel za Abígajil, aby jí pověděl, co se právě stalo. *Co myslíte, že jí řekl?* „A teď, paní, uvaž, co bys měla udělat. Vždyť se na nás všechny valí pohroma!“ Vida, jak může být nějaký obyčejný člověk odvážný a důležitý v kritické chvíli!

A jak na to zareaguje Abígajil? Nevěřila tomu? Začala nadávat na blbého manžela nebo si zoufat? Šla se zeptat svého muže, poradit se s ním nebo mu domluvit? Nebo vzala roha? „Ať si to tady ten bloud vyžere, já už to dál snášet nebudu?“ Ne! Rychle zorganizovala velké množství jídla a pití. Nechala to naložit na osly a poslala služebníky s tím vším napřed. Nábalovi nic neřekla a vyrazila vstříc Davidovi.

David se svými vojáky mezitím přijížděl z druhé strany. A strašně to v něm vřelo. „Za dobrotu se mi odplatil zlem? Udělej to, Bože, za mě, jestli je do rána všechny nezničím!“ David byl už ze všeho tak unavený. A teď tohle? Cítil se strašně dotčený a uražený. Proto hrozilo, že vzdá to, kým je a má být. Že vzdá úsilí o pokoj a dopustí se strašného násilí. *Může ho ještě něco zastavit?*

Abígajil? Co myslíte, že udělala, když se s Davidem setkala? Snažila se ho uklidnit? Nebo mu to nějak šikovně vysvětlit? Byla přece bystrá. Nebo se mu zalíbit? Byla přece krásná. Nebo ukázat na to, jak štědré dary mu přece jen posílá? Ne. Nic z toho. Abígajil udělala a řekla něco nečekaného. Padla Davidovi k nohám a nejprve řekla: „Je to má vina, pane. Jsem tvá

služebnice a mého muže Nábala neber vůbec vážně. Je to ničema a žije v bludu. Mrzí mě, že jsem tvé služebníky nepřijala já. Promiň mi.A tohle, co jsem vám poslala, přijměte pro posilu a požehnání.“

A pak řekla Davidovi něco, co ho muselo ještě víc překvapit a nečekaně povzbudit: „Uvaž. Bůh ti dnes zabránil prolít krev a vzít spravedlnost do svých rukou. Vím, že se snažíš žít spravedlivě. Bůh bude dál chránit tvůj život a dá, co ti přislíbil, že budeš králem nad Izraelem. A dá trvání tvému domu a rodu. A nebudeš mít výčitky ani následky z toho, že bys zbytečně prolil krev, aby sis pomohl. Až ti Hospodin prokáže všechno to dobro, vzpomeň si na svou služebnici.“ Abígajil byla nejen prozíravá, akční a celkově krásná žena. Stala se v pravou chvíli i Boží služebnicí a jeho poslem. Poznala, že ten unavený, hladový, dotčený a naštvaný David je vyvoleným Božím králem a že ho má povzbudit a ujistit. Tak byla úplným protikladem svého muže, blba Nábala.

A jak na to asi David odpověděl? Poznal, že je Bůh s ním. A že mu poslal Abígajil vstříc v pravou chvíli. Aby ho zadržel od zlého, ale taky povzbudil a ujistil. Proto řekl: „Požehnán buď Hospodin, i tvůj důvtip a požehnána buď ty sama. Díky za to, co jsi nám poskytla. Pokojně se vrať domů.“

A jak Abígajil našla Nábala, když se vrátila domů? Co myslíte, jak na tom byl a co dělal? Třásl se strachy? Litoval toho, jak se zachoval? Objal svou odvážnou moudrou ženu? Kdepak! On si zatím doma klidně hodoval jako nějaký král! Byl opilý a v dobré náladě. Prostě opravdový blázen. Abígajil pochopila, že mu nemá smysl v takovém stavu cokoli říkat. Tak mu to řekla až ráno, když vystřízlivěl. *Jak to přijal?* Ranila ho mrtvice. Ztuhl jako kámen. A za 10 dní zemřel. *Možná ještě dostal možnost, aby si to nějak přebral a třeba toho litoval?* Ale on zůstal až do smrti zatvrzelý bloud.

Jak to dopadlo, když se to David dozvěděl? Nejdřív poděkoval Bohu: „Požehnán buď Hospodin, že sám rozsoudil tenhle spor s Nábalem a že mně překazil zlý čin.“ Není divu, že si pak David chtěl takovou ženu, jakou byla Abígajil, vzít za manželku. Nejspíš ji přijal jako dar od Pána Boha.

A co na to Abigajil? Souhlasila? Ano, se zvláštní pokorou, ale ráda.

A tak byla krásná svatba. Jak je to dobré, když se spojí takoví dva lidé jako David s Abígajil. Když se spojí krása s pokorou, bohabojnost s moudrostí. Když se spojí dva nejen navenek krásní lidé, kteří k sobě mají úctu, mají se rádi, a berou vážně Pána Boha.

Závěrečný rozhovor:

- Jaká byla Abígajil? V čem byste se jí chtěli podobat?

- Jsou prozíravost, rozhodnost, odvaha, statečnost, síla jen čistě mužské projevy?
- Najdete v písni *Bojujte dál* ze Svítá č. 17 něco, co souvisí s dnešním příběhem? (4. sloka: *Bojujte, však pomstu nechte Pánu, on je soudce a sám určí trest. Prohraje, kdo ranou splácí ránu, k nenávisti kdo se nechá svést.*)

Pomůcky: Biblické figurky, flanelograf.

Přesah

Počátkem moudrosti je bázeň před Hospodinem. Abígajil a David jsou toho příklady.

Bloud si v srdci říká: „Bůh tu není.“ Nábal je toho varovným příkladem.

Liturgie

Písně

Bojujte, bojujte dál (Svítá 17); *Modlitba krále Šalamouna* (Svítá 189); *Bůh je záštita má* (Svítá 23); *Mír na zemi daruj nám* (BTS 38)

Biblický text k zapamatování

Nedej se přemoci zlem, ale přemáhej zlo dobrem. (Ř 12,21)

Dům a majetek lze zdědit po otcích, ale prozíravá žena je od Hospodina. (Př 19,14)

Rituál

Každou postavu může provázet jedna píseň, kterou můžete zpívat nebo její část skandovat. U Abígajil můžeme zpívat *Bojujte, bojujte dál* (refrén a 4. sloku písně ze Svítá 17).

Okénko do bohoslužeb

Chcete slyšet příběh o tom, jak krásná žena zachránila to, co její blbý muž strašlivě pokazil? Tak jděte do nedělky…

Nebo:

Čtyři nohy, dva hrby – hádejte, kdo to je? Ne, nejsou to dva hrbáči, ale jeden velbloud. Z čeho je složeno slovo vel-bloud? Velký a bloudit. Velbloud je velké zvíře, které bloudí pouští… Dneska v nedělce uslyšíte taky o takovém velbloudovi. Ale byl to člověk, muž, který byl velký

bloud. Nebo jinak velký blb. Tím, jak se choval. Když narazíte na blba, může to špatně skončit. Ještě že měl tenhle velký blb Nábal tak prozíravou manželku Abígajil. Stejně mu to nakonec nepomohlo. Ale jak to všechno bylo a dopadlo, si budete dneska vyprávět v nedělce…

Modlitba

Písní ze Svítá 189 *Moudrost mi, Pane, dávej* (3x)

Katechetické cykly
Ženy v Bibli
Biblický odkaz (kat)
1. Samuelova 25,1–42